

3de zondag van Pasen

Lc. 24, 13-35

Lieve mensen,

Na de verrijzenis van onze Heer Jezus Christus waren de leerlingen bang geworden voor de Joden; zij bleven binnen, zoals onze wereld nu met het coronavirus. Zij konden niets doen. En ook de missie van de leerlingen was afgelopen. De leerlingen proberen na te denken over hun eigen toekomst na drie jaar samen met Hem. Zij dachten dat Jezus echt sterk was. Zij begrepen niets van de dood van onze Heer Jezus. De dood en de verrijzenis waren onbegrijpelijk. Alles was voor hen kapot. Ook niet veel verschil tussen het leven van de leerlingen na de dood en verrijzenis van onze Heer Jezus Christus en ons leven in deze moeilijk tijd van het coronavirus. Wij zijn bang om naar buiten te gaan, net zoals Jezus leerlingen toen. Zij blijven binnen tot Pinksteren. Na Pinksteren gaan zij naar buiten met veel moed om de blijde boodschap van onze Heer Jezus Christus te verkondigen. Integendeel: Pasen en Pinksteren hebben zelfs alles met elkaar te maken. Dat blijkt ook wel uit de eerste lezing van deze zondag die genomen is uit de Handelingen der Apostelen, met name uit de Pinksterpreek van Petrus (Handelingen 2, 14-36).

Vandaag vertrekken twee van de leerlingen van Jezus naar hun geboortedorp Emmaüs, want hun missie is klaar. Zij proberen na te denken over hun baan en toekomst. Zij waren echt verdrietig.

Onderweg krijgen zij contact met een persoon, maar zij weten nog niet dat die persoon Jezus is. De twee leerlingen van Emmaüs hebben alles achtergelaten om leerlingen van Jezus te zijn. Zij hebben ook heel veel dingen samen met Jezus gedaan. Zij geloven in Hem. Hij was echt hun meester, verlosser en hun kracht. Maar zij denken niet aan de dood van Jezus. Op Goede vrijdag was alles voorbij, alles is afgelopen met de dood van Jezus.

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena naar het graf kijken. De engel sprak haar aan en zei: Gij hoeft niet bevreesd te zijn: ik weet dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is niet hier, Hij is uit de dood verrezen. De leerlingen geloven niet in de verrijzenis. Twee van hen, Petrus en Johannes gingen naar het graf (Johannes 20, 1-9). Zij besloten om terug te gaan naar hun eigen dorp Emmaüs. En na de ontmoeting met Jezus die zij herkend hadden gingen zij terug naar Jerusalem om de blijde boodschap van de verrijzenis van onze Heer te verkondigen aan de andere leerlingen. De levende doden keerden terug naar de hoop. De verrijzenis van Jezus heeft de twee leerlingen die geen hoop meer hadden, opgewekt ten leven. De verrijzenis brengt ook ons tot nieuw leven. In deze moeilijk tijden van binnen blijven, kunnen ook wij een boodschap van hoop en bemoediging udragen: de boodschap van de verrezen Heer, kern van ons geloof. Amen.

Pater Alexis, pastor

